

[Formanden.]

et Udvalg paa 9 Medlemmer og, naar det har afgivet Betænkning, underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslagsanden og tredje Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 107 af 9. April 1926, og Lov Nr. 99 af 7. April 1936 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2487; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 36).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

P. Christensen: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, er enslydende med et tilsvarende Forslag, der behandles i sidste Rigsdagssamling, men hvoraf kun § 1 blev ophøjet til Lov. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, og som det vil erindres fra Behandlingen her i Tinget i sidste Rigsdagssamling, var der Enighed imellem den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart og Landstingsudvalget om kun at gennemføre, hvad der var nødvendigt, for at Danmark kunde tiltræde Pariserkonventionen og den senest 27. Juli 1929 reviderede Genferkonvention, se Bekendtgørelse af 14. Januar 1933 med Hensyn til Benyttelsen af Røde Kors Mærket. Der blev dog yderligere i Forbindelse hermed inden for den samme Lovparagraf foretaget en redaktionel Ændring i Affattelsen af Bestemmelserne vedrørende Forbud imod at benytte danske eller udenlandske Statsmærker eller Kommunevaaben som Varemærker.

Naar der var Enighed om at udskyde Behandlingen af Lovforslagets øvrige Bestemmelser til indeværende Rigsdagssamling, skyldtes det, at hele Udvalget stod noget usikkert over for nogle af de foreslaaede Bestemmelser som Følge af de mange modstridende Henvendelser, som Udvalget modtog fra forskellige Kredse inden for Erhvervslivet.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse understrege, hvad jeg ved Sagens tidligere Behandling har sagt, at det er ikke Rege-

ringen, der har haft Ønske om at fremkalde disse Indgreb i Erhvervslivet; Initiativet er fremkommet fra Handelsorganisationerne. Fra Erhvervslivets forskellige Kredse er der fremsat Henstillinger og Krav til Regeringen om at gribe ind og faa Loven af 1924 ændret. Jeg understreger dette, fordi det belyser hele Forholdet. Naar Udvalget stod noget usikkert, var det, fordi det viste sig, at man ikke inden for alle Kredse, inden for Handelsstanden, Erhvervslivet i det hele taget, var enig om Sagen, hvilket de Henvendelser og de Opfordringer, der var tilgaaet den højtærede Handelsminister, viser. Jeg skulde dog mene, at den Tid, der er forløbet, siden Sagen sidst behandledes, i nogen Grad har klaret Opfattelserne ude omkring i Handelsorganisationerne, saa at man nu i den kommende Tid vil kunne faa dette Spørgsmaal behandlet færdigt. Og jeg tør vel tro, at den almindelige Opfattelse vil samle sig om at tiltræde det Lovforslag, som den højtærede Handelsminister nu har fremsat, og som vistnok rammer det væsentligste i alle de Ønsker, der har været fremme paa dette Omraade. Jeg skal nævne et Par af de væsentligste Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder.

Hvad angaar Spørgsmaalet om en ændret Affattelse af Bestemmelserne angaaende Afholdelse af Udsalg, tror jeg ikke, at der vil kunne blive Tale om nogen synderlig Divergens. Jeg tror, der vil være almindelig Tilslutning til de Bestemmelser, som den højtærede Handelsminister her har foreslaaet, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved. De rent redaktionelle Ændringer, som indeholdes i §§ 2 og 3, vil sikkert heller ikke medføre Vanskeligheder. Hvad der maaske fremdeles kan være Grund til at overveje, er derimod Spørgsmaalet om Rabatyldelse. I Lovforslagets § 4 bestemmes herom, at man ikke maa give Tilgift eller Rabat af nogen større Betydning. Endvidere hedder det:

„Saadan Virksomhed, der omfatter Formidling af Rabatyldelse til Forbrugere i Form af Rabat- eller Sparemærker, Afstempling i Bøger eller lignende til senere Indløsning, kan kun finde Sted, for saa vidt Ministeren for Handel, Industri og Søfart tillader dette...“

Derved synes jeg, at dette Spørgsmaal faar sin Afgørelse paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Der har under en tidligere Udvalgsbehandling været Enighed om, at man ikke var Tilhænger af Rabatyldelse eller Rabatforeninger, men man kan jo paa den anden Side ikke vide, om